

Sygn. akt I CZ 98/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko Biuru Projektów A. i B. sp. z o.o.

w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2015 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 czerwca 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda, ponieważ została ona wniesiona po upływie ustawowego terminu (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁵ § 1 i 124 § 3 k.p.c.).

Sąd ustalił, że Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 16 stycznia 2014 r. ustanowił dla powoda pełnomocnika procesowego w celu sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej oraz reprezentowania powoda w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. W dniu 4 lutego 2014 r. Sąd Apelacyjny doręczył temu pełnomocnikowi – na podstawie art. 124 § 3 k.p.c. - odpis wyroku z dnia 16 lipca 2013 r. wraz z uzasadnieniem. Pełnomocnik powoda w dniu 10 lutego 2014 r. złożył opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej.

W dniu 22 kwietnia 2014 r. powód ustanowił pełnomocnika procesowego z wyboru, który wniósł skargę kasacyjną w dniu 25 kwietnia 2014 r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarga kasacyjna jest spóźniona, albowiem dwumiesięczny termin do jej wniesienia (art. 398⁵ § 1 k.p.c.), liczony w okolicznościach sprawy od dnia doręczenia pełnomocnikowi z urzędu odpisu wyroku z uzasadnieniem (art. 124 § 3 k.p.c.), upłynął w dniu 4 kwietnia 2014 r. Powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2011 r., III CZ 45/11 (nie publ.), Sąd odwoławczy uznał, że zmiana pełnomocnika procesowego, po prawidłowym doręczeniu pełnomocnikowi z urzędu odpisu wyroku z uzasadnieniem, nie ma wpływu na bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.

W zażaleniu pełnomocnik powoda zarzucił wydanie zaskarżonego postanowienia z naruszeniem art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, polegającym na pozbawieniu powoda prawa do sądu, art. 398⁵ § 1 i 124 § 3 k.p.c. przez ich niezastosowanie drodze analogii. W konkluzji zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny trafnie uznał, odwołując się do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2011 r., III CZ 45/11, że zgodnie z 124 § 3

k.p.c. dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej, o którym mowa w art. 398⁵ § 1 k.p.c., rozpoczął bieg w chwili doręczenia ustanowionemu dla powoda pełnomocnikowi procesowemu z urzędu odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lipca 2013 r. wraz z uzasadnieniem. Ustanowienie przez powoda pełnomocnika procesowego z wyboru, już po prawidłowym doręczeniu ustanowionemu dla niego przez sąd pełnomocnikowi procesowemu wyroku z uzasadnieniem, nie ma wpływu na bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. Nie ma bowiem przepisu prawa pozwalającego, w sytuacji, jaka zachodzi w sprawie, inaczej określić bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.

Domagając się zastosowania w sprawie w drodze analogii art. 124 § 3 i art. 398⁵ § 1 k.p.c., skarżący pominął unormowanie przewidziane w art. 118 § 5 k.p.c. Zgodnie z nim adwokat lub radca prawny ustanowiony w związku z postępowaniem kasacyjnym lub postępowaniem ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, który nie stwierdził podstaw do wniesienia skargi, jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić na piśmie o tym stronę oraz sąd, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia zawiadomienia go o wyznaczeniu. Do upływu dwumiesięcznego terminu do wniesienia skargi kasacyjnej pozostaje zatem co najmniej sześć tygodni. Jest to ustawowo zagwarantowany stronie wystarczający okres na ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z wyboru i na sporządzenie przez zawodowego pełnomocnika skargi. Nie ma zatem potrzeby poszukiwania we wskazanej przez skarżącego sytuacji rozwiązania w drodze stosowania przez analogię przytoczonych w zażaleniu przepisów prawa.

Ponadto stronie, która we wspomnianym okresie nie zdołałaby wnieść skargi kasacyjnej – ze względu na szczególne, niezależne od niej okoliczności – przysługuje wniosek o przywrócenie terminu (art. 168 k.p.c.) (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2009 r., III CZP 117/08, OSNC 2009, nr 7-8, poz. 91).

Z przedstawionych powodów nie można podzielić zarzutów, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem wskazanych w zażaleniu przepisów prawa.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).